

ката. Който не приема мажорната гама—гамата на живота, той ще дойде до миньорната гама—гамата на болните хора; ако не иска да приеме и миньорната гама, той ще се натъкне на друга гама—гама на умиращия човѣкъ, т. е. гама на смъртта. Миньорната гама е гама на сърцето. Тя има две степени: низходяща и възходяща. И мажорната гама има такива степени. Низходящата степенъ ограничава, а възходящата—освобождава, разширява.

Казвамъ: музиката е необходима въ живота, като медъ за растене, за развиване, за лѣкуване. Като четете живота на великитѣ хора, ще видите, че всички сж били музикални. Давидъ знаеше да свири. Сжщевременно той пѣеше. Отъ него има много псалми—псалмопѣвецъ бѣше. Саулъ не знаеше да свири, но когато го нападаха лоши духове, той викаше Давида да му свири, и по този начинъ ги укротяваше. Тѣй щото, и вие се нуждаете отъ музика. Вие трѣбва да знаете поне най-елементарнитѣ правила на музиката. Който пѣе, той всѣкога ще бжде здравъ. Който пѣе и свири за себе си, безъ да мисли за окръжаващитѣ, той ще може да въздействува добре върху тѣлото, върху чувствата и мислитѣ си. Това значи здравъ човѣкъ. Да пѣешъ за себе си, това не подразбира да те чува цѣлъ градъ. Това не е пѣние, то е шумъ, викъ. Бучението на вѣтъра още не е пѣние. Истинското пѣние съдържа въ себе си мекота. Такова пѣние е въ състояние да спре всѣки минувачъ, да го застави да слуша. Преди години въ Варна живѣеше една туркия, която пѣеше толкова хубаво, съ такъвъ мекъ и проникателенъ гласъ, че всички хора, които минаваха по улицата, спираха се да я слушатъ. Хората отъ съседнитѣ кѣщи отваряха прозорцитѣ си да слушатъ. И вие трѣбва да изливате душитѣ си така, че ангелитѣ отъ небето да отварятъ прозорцитѣ си, да слушатъ, кой пѣе толкова хубаво. Кога пѣятъ хората? Когато сж млади. Тогава тѣ пѣятъ най-хубаво. Когато очаква своя избранникъ, младата мома пѣе; щомъ го срещне, тя престава вече да пѣе. Тамъ е погрѣшката. Това е користлюбие, това е материализъмъ. Хората се интересуватъ отъ живота, отъ богатството, отъ силата, отъ знанието, докато ги придобиятъ. Щомъ ги придобиятъ, тѣ преставатъ да се интересуватъ отъ тѣхъ. Какво имъ остава тогава?

И тѣй, възкресението, безсмъртието трѣбва да бждатъ цель въ живота на човѣка. Всѣки трѣбва да си зададе въпроса, може ли да възкрѣсне, и при какви условия може да